

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาสายสามัญหรือสายอาชีพ
ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย

FACTOR THAT RELATED TO THE DECISION MAKING OF RITTHIYAWANNALAI
HIGH SCHOOL STUDENTS IN CHOOSING GENERAL OR VOCATIONAL PROGRAMME

ประกาศิต วาดเขียน สุวรรณา โชติสุกานต์ และภิเชก จันท์เอี่ยม
Prakasit Wadkien Suwanna Chotisukan and Pisake Jun-earn

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ใช้ประกอบกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย ปีการศึกษา 2553 ทั้งหมด 2 โรงเรียน จำนวน 309 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าไค-สแควร์ (Chi-Square)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ที่โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย 1 เป็นเพศชาย มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) รวม 5 ภาคเรียน อยู่ในระดับ 1.00 - 2.00 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท/รับจ้าง และรายได้ต่อเดือนของบิดามารดาารวมกันต่อเดือน โดยประมาณตั้งแต่ 5,001 - 10,000 บาท

2. ปัจจัยที่ใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ ด้านค่านิยมในการศึกษาต่อ ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว ด้านอิทธิพลจากครู ด้านอิทธิพลจากเพื่อน และด้านสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญด้านสถานศึกษามากกว่าด้านอื่นๆ

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อกับสายการเรียนที่นักเรียนจะตัดสินใจเลือกศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ด้านบุคลิกภาพ ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว และด้านสถานศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับสายการเรียนที่นักเรียนจะตัดสินใจเลือกศึกษา ยกเว้น ด้านค่านิยมในการศึกษาต่อ ด้านอิทธิพลจากครู และด้านอิทธิพลจากเพื่อน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ABSTRACT

The objectives of this study were to study Factor that put together to the decision making of Ritthiyawannalai High School Students in choosing General or Vocational programme and to study the relation between factor that put together and the decision making of Ritthiyawannalai High School Students in choosing General or Vocational programme. The samples group that had been in this study was 309 Grade 9 students who were studying at Ritthiyawannalai School in 2010 academic year. A 5 levels rating scale questionnaire was used for collecting data. The statistics used to analyze the data were percentage, means, standard Deviation and Chi-square.

The results were as follows:

1. The results of personal data analyze were most students were studying in Ritthiyawannalai High School 1 and be men who had 5 terms GPA. Between 1.00 - 2.00. The career of the parents or guardians is the company employee with the income between 5001 – 10000 baht per month.
2. The analyzing of the importance of the Factor Relating the Decision Making show personality, the values of the continuing study, the supporting from family, the influence of the elder, the influence of friend and the School by overall and by factor was much. The most importance is the School.
3. The analyzing of the relations of the Factors Relating the decision making of choosing General or Vocational programme by the overall or by factor show that personality, the supporting from family and the School were not related to the decision making of choosing General or Vocational programme, but the values of the continuing study, the influence of the elder and the influence of friend were related.

คำสำคัญ

การตัดสินใจเลือกศึกษา

ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยที่กำลังพัฒนาทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็วนั้นย่อมต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างที่สำคัญก็คือ ทรัพยากรทางการเงิน และทรัพยากรมนุษย์ แต่ประเทศไทยมีทรัพยากรทางการเงินที่ค่อนข้างจำกัด ดังนั้นในการพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องอาศัยมนุษย์เป็นสำคัญโดยจะต้องเร่งสร้างกำลังคนให้มีความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพ ด้วยเหตุนี้ทุกประเทศจึงมุ่งพัฒนาและส่งเสริมด้านการศึกษาให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นต่อไป (สุวิทย์ ก่อสกุล, 2546)

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศต้องอาศัยการพัฒนาคน และการพัฒนาคนต้องใช้เวลาศึกษาเป็นสำคัญ เพราะการศึกษาจะมีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพต่อการผลิตทรัพยากร

มนุษย์ของประเทศ นอกจากนั้นการศึกษายังเป็นเครื่องมือที่จะฟื้นฟูศักยภาพของคนได้ และการช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจระหว่างชุมชนเมืองและชุมชนชนบท และเป็นเครื่องมือในการพัฒนาขีดความสามารถของทรัพยากรทางบุคคลของชาติ ทั้งในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นการเตรียมผลผลิตกำลังคนระดับกลางเพื่อป้อนเข้าสู่ตลาด และป้อนเข้าสู่ระดับการศึกษาที่สูงขึ้น การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นขั้นสำรวจและขั้นเตรียมตัว โดยการจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนรู้เนื้อหาและกิจกรรมด้านต่างๆ หลายๆ ด้าน เน้นผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจเพื่อเตรียมตัวในขั้นต่อไป ส่วนการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะอยู่ในขั้นของการเตรียมการเรียนการสอนในขั้นที่สูงขึ้นไปจากมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนหลักสูตรสายอาชีพศึกษา เป็นการจัดการศึกษาในลักษณะของการปูพื้นฐานทางด้านวิชาชีพ เพื่อเตรียมตัวต่อในระดับวิชาชีพชั้นสูงหรือเข้าปฏิบัติงานในส่วนของแรงงานฝีมือ ดังจะเห็นได้จากการที่รัฐบาลได้ขยายการศึกษาภาคบังคับจากเดิม 9 ปี เป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี และในการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จึงเป็นการศึกษาให้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและเป็นการเตรียมกำลังคนที่มีการศึกษาในระดับกลางเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ หรือเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ ดังนั้นการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสำรวจความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเอง และพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตน พัฒนาความสามารถทักษะพื้นฐานด้วยการเรียนรู้ และทักษะด้านการดำเนินชีวิต ตลอดจนเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพและศึกษาต่อ วิธีการเลือกสายการเรียนเพื่อศึกษาต่อนั้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นั้นสามารถเลือกได้สองสายคือ สายสามัญ หรือ สายอาชีพ การศึกษาในสายสามัญหรือในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นเป็นการศึกษาต่อจากชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งเป็นการศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และทักษะเฉพาะด้านที่สามารถนำไปประกอบอาชีพ ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม สามารถเป็นผู้นำและผู้ให้บริการแก่ชุมชนในด้านต่าง ๆ และเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อ ส่วนการศึกษาในสายอาชีพหรือในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้และทักษะวิชาชีพพร้อมทั้งมีความสามารถเริ่มประกอบการและเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อ

การอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาที่แตกต่างไปจากการศึกษาทั่วไป ในแง่ที่ว่าเป็นการศึกษาเพื่อสร้างช่างฝีมือ และช่างเทคนิค ในการจัดการศึกษาจึงต้องจัดขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพ ความสามารถ ความเข้าใจ และจิตคติที่มีต่อวิชาชีพ รวมทั้งการสร้างอุปนิสัยที่ดีและจำเป็นในการทำงาน ปรัชญาการอาชีวศึกษาจึงเริ่มจากความเชื่อที่ว่ามนุษย์เกิดมาต้องมีอาชีพ อันจะได้มาซึ่งปัจจัย 4 ในการดำรงชีพ คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค การอาชีวศึกษาจึงจำเป็นต้องมีการเรียนรู้และความชำนาญในทักษะ รวมทั้งสามารถปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ด้วยความสุขและเป็นประโยชน์ต่อสังคม (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2542) นับได้ว่าการจัดการด้านอาชีวศึกษามีความสำคัญอย่างมากของประเทศเพราะเป็นการจัดศึกษาที่มุ่งผลิตคนออกไปพัฒนาประเทศ และประกอบอาชีพโดยตรง กำลังคนเหล่านี้ต้องมีคุณภาพ มีความรู้ ทักษะความสามารถที่จะแข่งขันกับอารยประเทศ พร้อมทั้งก้าวทันต่อเทคโนโลยีของโลกได้

ปัจจุบันผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถเลือกเรียนต่อสายสามัญหรือสายอาชีพได้ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถและความสนใจของนักเรียน ตลอดจนปัจจุบันมีการแข่งขัน

ทางการให้การศึกษานในสถานศึกษาต่างๆ มากขึ้น ซึ่งจากการปฏิรูปการศึกษาทำให้มีรูปแบบการศึกษาที่หลากหลายทำให้นักเรียนสามารถเลือกศึกษาได้ตามความสนใจความสามารถความถนัด และตามศักยภาพของแต่ละคน

จากข้อมูลข้างต้นที่ได้กล่าวมาแล้ว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย เพราะเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ เพื่อศึกษาดูว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมีผลต่อการเลือกสายการเรียนของนักเรียนหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ซึ่งผลของการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะใช้วางแผนในการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา และอาชีพศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนรวมทั้งยังเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ฝ่ายแนะแนวที่สามารถใช้เป็นข้อมูลในการแนะแนวทางการศึกษาของนักเรียนให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนต่อไป

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

ปัจจัยทางด้านตัวนักเรียน ด้านครอบครัว และด้านสังคม มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาสายสามัญหรือสายอาชีพกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย ปีการศึกษา 2553 จำนวน 889 คน โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย 2 จำนวน 472 คน
กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย ปีการศึกษา 2553 ทั้งหมด 2 โรงเรียน จำนวน 309 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ของ Yamane' ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อน 0.05 และทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น
2. ตัวแปรที่ศึกษา
ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ได้แก่ บุคลิกภาพและค่านิยมในการศึกษาต่อ ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนของครอบครัวและปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ อิทธิพลจากรุ่นพี่ อิทธิพลจากเพื่อนและสถานศึกษา

ตัวแปรตาม สายการเรียนรู้ที่นักเรียนเลือกคือ สายสามัญและสายอาชีพ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามจำนวน 2 ตอนดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ โรงเรียนที่นักเรียนกำลังศึกษา เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ผู้ปกครองและการตัดสินใจเลือกสายการเรียนรู้ของนักเรียน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบและเติมคำ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่ใช้ประกอบการตัดสินใจ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ด้านค่านิยมในการศึกษาต่อ ด้านการสนับสนุนของครอบครัว ด้านอิทธิพลจากรุ่นพี่ ด้านอิทธิพลจากเพื่อน และด้านสถานศึกษา ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert Scales) โดยกำหนดระดับของการประมาณค่าเพื่อตอบแบบสอบถามไว้ดังนี้

5	หมายถึง เห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด
4	หมายถึง เห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจมาก
3	หมายถึง เห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจปานกลาง
2	หมายถึง เห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจน้อย
1	หมายถึง เห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจน้อยที่สุด

จากนั้นนำมาวิเคราะห์ระดับการตัดสินใจเลือกสายการเรียนรู้ของนักเรียน กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนโดยใช้หลักการของเบส (Best, Tonhew, 1997 อ้างถึงใน ประคอง กรรณสูตร, 2542)

ค่าอยู่ระหว่าง	ระดับที่ใช้ในการตัดสินใจ
1.00 - 1.50	น้อยที่สุด
1.51 - 2.50	น้อย
2.51 - 3.50	ปานกลาง
3.51 - 4.50	มาก
4.51 - 5.00	มากที่สุด

การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำมาากำหนดกรอบ ที่จะศึกษาและพัฒนาสร้างเครื่องมือให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัย

2) สร้างแบบสอบถามและนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบแก้ไข เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ถูกต้องเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา สำนวน ความชัดเจนและการใช้ภาษา

3) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา จำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งและประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหาร

การศึกษาตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา กับนิยามศัพท์เฉพาะแล้ว นำแบบสอบถาม ปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4) การหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

นำแบบสอบถามจากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ ไปหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) โดยการหาค่าดัชนีความพึงระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับนิยามศัพท์เฉพาะ (Index of Congruence หรือ IOC) โดยแปลความหมายของคะแนน ดังนี้

+1	หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
0	หมายถึง ไม่แนใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
-1	หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

และเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความพึงตั้งแต่ 0.6 ไปใช้ ส่วนข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง น้อยกว่า 0.6 นำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ยุทธพงษ์ กัยวรรณ (2543) ซึ่งผลรวม ค่าดัชนีความพร้อม เท่ากับ 0.87

5) การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) นำแบบสอบถามที่ผ่านการ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้ว ไปทดลองใช้ (Try - Out) กับนักเรียนโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลมาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1984 อ้างถึงใน ยุทธพงษ์ กัยวรรณ, 2543) ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9536

6) นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองและแก้ไขแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์และจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อขอเก็บข้อมูลจากกลุ่ม ตัวอย่าง

4.2 ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถามให้กรอกข้อมูลโดยดำเนินการผ่านครู ในโรงเรียน เป็นผู้มอบแบบสอบถามแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากผู้ตอบ แบบสอบถาม

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การตรวจสอบข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาตรวจสอบความถูกต้องและความ สมบูรณ์ของข้อมูล

5.1 ข้อมูลแบบสอบถาม ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบ แบบสอบถาม ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยการใช้ค่าร้อยละ

5.2 ข้อมูลแบบสอบถาม ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ใช้ ประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ ด้านค่านิยมในการศึกษาต่อ ด้านการ

สนับสนุนจากครอบครัว ด้านอิทธิพลจากรุ่น ด้านอิทธิพลจากเพื่อน และด้านสถานศึกษา โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) โดยเสนอผลการวิเคราะห์เป็นค่าเฉลี่ยเลขคณิต

5.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อกับสายการเรียนที่นักเรียนจะตัดสินใจเลือกศึกษา โดยการทดสอบด้วยสถิติ ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สามารถสรุปได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ที่โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย 1 เป็นเพศชาย มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) รวม 5 ภาคเรียน อยู่ในระดับ 1.00 - 2.00 มีอาชีพผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท/รับจ้าง และรายได้ต่อเดือนของบิดามารดารวมกันหรือรายได้ของผู้ที่ให้อุปการะนักเรียนต่อเดือน โดยประมาณตั้งแต่ 5,001 - 10,000 บาท

การวิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ ด้านค่านิยมในการศึกษาต่อ ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว ด้านอิทธิพลจากรุ่น ด้านอิทธิพลจากเพื่อน และด้านสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญด้านสถานศึกษามากกว่าด้านอื่นๆ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อกับสายการเรียนที่นักเรียนจะตัดสินใจเลือกศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ด้านบุคลิกภาพ ด้านการสนับสนุนจากครอบครัวและด้านสถานศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กัน ยกเว้น ด้านค่านิยมในการศึกษาต่อ ด้านอิทธิพลจากรุ่นพี่ และด้านอิทธิพลจากเพื่อน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย มีประเด็นที่น่าสนใจและนำมาอภิปรายผล ดังนี้

ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ ด้านค่านิยมในการศึกษาต่อ ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว ด้านอิทธิพลจากรุ่นพี่ ด้านอิทธิพลจากเพื่อน และด้านสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญด้านสถานศึกษามากกว่าด้านอื่นๆ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งโรจน์ เสถียรบริษา (2547) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อ การอาชีวศึกษาของนักเรียนในจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า สถานศึกษาเป็นตัวแปรที่สำคัญในการจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อ การอาชีวศึกษาของนักเรียนอาจเป็นเพราะว่าสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย มีสภาพแวดล้อมเหมาะสมกับการเรียนรู้และมีที่ตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนการเดินทางสะดวกสบาย อิทธิพลจากรุ่นพี่เป็นตัวแปรสำคัญในการจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อ การอาชีวศึกษาของนักเรียนอาจเป็น

เพราะว่ารุ่นพี่ให้คำปรึกษาและแนะนำให้เลือกเรียนเห็นรุ่นพี่ที่เรียนจบหางานทำได้ง่ายและประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน และงานเป็นที่ยอมรับของสังคม เพศชายมีความสนใจศึกษาต่อการอาชีวศึกษามากกว่าเพศหญิง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะเลือกเรียนต่อการศึกษา มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อิทธิพลจากเพื่อนเป็นตัวแปรที่สำคัญในการจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่ออาชีวศึกษา เพราะว่าเพื่อนให้คำปรึกษาและแนะนำให้เลือกเรียน เพื่อนสนิทและเพื่อนส่วนใหญ่เลือกเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาภรณ์ เลอเลิศวนิชย์ (2542) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การเลือกศึกษากลุ่มวิชาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยนักเรียนเลือกเรียนในสถานศึกษาที่สถานประกอบการรับเข้าทำงานได้มาก

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อกับสายการเรียนที่นักเรียนจะตัดสินใจเลือกศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ด้านบุคลิกภาพ ด้านการสนับสนุนจากครอบครัวและด้านสถานศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กัน ยกเว้น ด้านค่านิยมในการศึกษาต่อ ด้านอิทธิพลจากรุ่นพี่ และด้านอิทธิพลจากเพื่อน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประมวล วิทยากร (2520) ได้ศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมในอาชีพ และการอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจังหวัดนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2519 พบว่า นักเรียนที่มีค่านิยมในอาชีพด้านบริการสังคม และทำงานกับบุคคลอื่นมากที่สุด นักเรียนชายมีค่านิยมในอาชีพในอาชีพด้านความมีอำนาจ และการเป็นผู้นำ มากกว่านักเรียนหญิง นักเรียนหญิงมีค่านิยมในอาชีพบริการสังคม และทำงานกับบุคคล ความเป็นระเบียบแบบแผนมากกว่านักเรียนชาย นักเรียนชายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีค่านิยมในอาชีพด้านความมีอำนาจและการเป็นผู้นำมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2532) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า การเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต้องการเลือกวิชาชีพที่หางานทำได้ง่าย รายได้ดี และอาชีพของบิดามารดาส่งผลต่อการศึกษาต่อสายอาชีพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไข่มุก เสาวจันทร์ (2543) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยในการเลือกเรียนอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านความถนัดและความสนใจอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ สถิติปัญหาความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านอาชีพและรายได้ของบิดามารดาอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านบุคคลรอบข้างที่เกี่ยวข้องและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านเกียรติยศชื่อเสียงอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านค่านิยมในอาชีพและตลาดแรงงานอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านความก้าวหน้าในอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง จากเหตุผลด้านส่วนตัวพบว่าเป็นเพราะความชอบ ใจรัก หรือถนัดในสาขาวิชาที่เลือก เหตุผลด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เป็นเพราะว่าจบแล้วหางานหาง่าย โรงงานส่วนใหญ่จะรับ เป็นที่ยอมรับของสังคม เหตุผลด้านความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพ พบว่า เป็นเพราะมีความรู้พื้นฐานอยู่บ้างมีความสนใจ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนวและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับข้อแตกต่างระหว่างสายสามัญกับสายอาชีพ เพื่อเพิ่มความรู้ให้กับนักเรียนได้ทราบถึงข้อแตกต่างได้มากยิ่งขึ้นอีกทั้งยังควรนำผลวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการแนะแนวการศึกษาของนักเรียนให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนต่อไป

1.2 ผู้บริหารสถานควรสนับสนุนกิจกรรมในเชิงสร้างวัฒนธรรมองค์กร ให้นักเรียนมีความรักในสถานศึกษามีด้านค่านิยมในการศึกษาต่อ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในด้านอื่นๆ และทำการวิจัยในโรงเรียนในสังกัดอื่นๆ หรือในจังหวัดอื่นๆ เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

2.2 ในการวิจัยควรจำปัจจัยความคิดเป็นของผู้ปกครองในการส่งเสริมการศึกษาต่อเพื่อเป็นศึกษาถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนร่วมด้วย

บรรณานุกรม

- ไข่มุก เสาวจันทร์. (2543). **ปัจจัยในการเลือกเรียนอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดปทุมธานี**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ไชยสิทธิ์ ไกรคุณารสัย. (2532). **การสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ประคอง วรรณสูตร. (2542). **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
- ประมวล์ วิทยากร. (2520). **ค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.3 ในจังหวัดนครสวรรค์**. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2542). **การบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- รุ่งโรจน์ เสถียรปรีชา. (2547). **การศึกษาปัจจัยที่มีผลการเลือกสังกัดสาขาวิชาเอกของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น**. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ยุทธพงษ์ กัยวรรณ. (2543). **พื้นฐานการวิจัย**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สุภาภรณ์ เลอเลิศวานิชย์. (2542). **การเลือกศึกษากลุ่มวิชาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

สุวิทย์ ก่อสกุล. (2546). การศึกษามูลเหตุจูงใจของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อด้านอาชีวศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพใน
สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ. กองวิทยาลัยเทคนิค กรม
อาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.